

Vestkenyas Venner

CVR-nr. 3316 7881

Frøs Sparekasse

Reg. 9738 konto 2176432

MobilePay nr. 35350

www.vestkenyasvenner.dk

Primo maj 2021

Nyhedsbrev nr. 2 2021

Kære medlemmer og sponsorer

Hermed fremsendes nyhedsbrev nr. 2 i år. Det indeholder:

1. Oplysninger om medlemskontingent
2. Tagrender på ARMS (Asembo Riverside Model School)
3. ARMS har fået certifikat
4. Rejsebrev fra bestyrelsesmedlem Peter Aggerholm fra Uganda

Medlemskontingent 2021

Så er det igen tid til at betale medlemskontingent til Vestkenyas Venner.

De årlige kontingentsatser er fortsat følgende:

unge under 25 år og studerende	50 kr.
personligt medlemskab	200 kr.
familiemedlemskab	350 kr.
foreningsmedlemskab	750 kr.
virksomhedsmedlemskab	1.000 kr.

Kontingentet kan indbetales på vores konto i

**Frøs Sparekasse, reg. 9738 konto 2176432
eller på MobilePay nr. 35350**

Man kan godt være sponsor for et skolebarn uden at være medlem. Alle sponsorpengene går ubeskåret til barnet og familien. Men det er medlemskronerne, der er med til, at vi bl.a. kan støtte projekter som Villagebanking, træplantning og hvad der ellers dukker op af ønsker fra vore samarbejdspartnere i Vestkenya. Vi håber derfor, at I fortsat har lyst til at støtte den fantastiske udvikling, som medlemmerne og sponsorerne har været med til at igangsætte i Vestkenya i kraft af jeres bidrag.

Nogle medlemmer har allerede betalt kontingentet for 2021. De vil få en e-mail, så de ikke kommer til at betale igen.

Tagrender på Asembo Riverside Model School (ARMS)

I nyhedsbrev 1 fra januar efterlyste vi sponsorer til tagrender og vandtanke til vandopsamling ved ARMS. Vestkenyas Venner havde fået et budget på 4.000 kr. I løbet af 14 dage modtog vi 6.375 kr.

I første omgang sendte vi de budgetterede 4.000 kr. Det viste sig efterfølgende, at der var brug for og plads til flere tagrender og vandtanke, så nu er de sidste af de indsamlede penge sendt til dette formål.

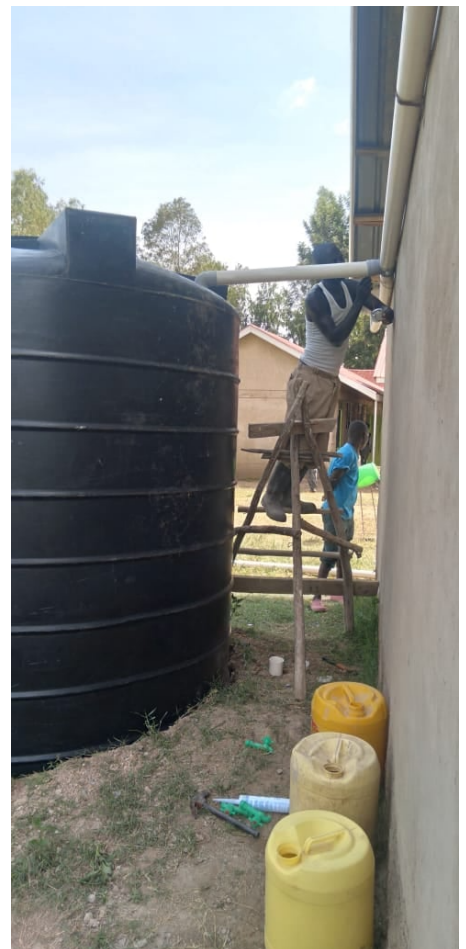
Tusind tak til alle sponserne for hjælpen.

ARMS er nu certificeret

I februar måned var en delegation fra de regionale uddannelsesmyndigheder på besøg på ARMS for at undersøge forholdene på skolen. Dette resulterede i, at skolen nu har fået myndighedernes godkendelse til, at eleverne kan tilmelde sig og tage nationale prøver på skolen.

Det regionale uddannelseskonto har afholdt workshops for lærerne for at lære dem at arbejde med kompetencebaserede læseplaner.

På et tidspunkt bliver det nødvendigt at skaffe elektricitet og internet til skolen. Det er måske et af de mest presserende projekter at tage fat på.

Rejsebrev fra Uganda

Peter Aggerholm, som er bestyrelsesmedlem og bosiddende i Harrislee ved Flensborg, er i øjeblikket på rejse i Uganda med sin familie. Han har sendt denne rejsebeskrivelse, som I endelig ikke må snyde jer selv for at læse. Peter har sendt to billeder med.

Corona set fra den anden side af hegnet.

Da de tyske rejsevejledninger og danske karantæne-regler umuliggjorde en vandretur ad hærvejen fra Viborg til Flensborg og der i stedet var mulighed for karantæne-frit at rejse til og fra Uganda, hvis man er bosiddende i Tyskland, valgte vi netop dette. Vi havde sikret os selskab af Peter Okoyo fra Asembo, der jo har fingeren på pulsen, hvad angår østafrikanske forhold. Peter skulle have en negativ PCR-test for at kunne krydse grænsen mellem Uganda og Kenya, det er et krav for alle, der kommer til Uganda, at de skal kunne fremvise en negativ test. Man skal ligeledes fremvise en negativ test ved udrejse fra lufthavne. På den måde har et fattigt land en vis idé om smittespredningen i befolkningen uden at skulle betale for det. Turisterne betaler nemlig selv.

I forhold til befolkningstallene er Kenya og nabolandet Uganda sluppet meget nådigt igennem pandemien. Dødstallene er pr. indbygger klart lavere end lande i Europa kan fremvise, men dermed er den hellige grav ikke velforvaret. Mange steder har været ramt af langvarige nedlukninger af især skoler, hvilket har betydet, at børn må gå skoleår om. I princippet har der været tilbudt fjernundervisning mange steder, men dels har kvaliteten været tvivlsom, dels har mange elever ikke engang rådighed over en radio, og således har muligheden for at følge med været lig nul. I Kenya især kommer der mange indtægter fra turismen. Hovedtrækplastret er nationalparkerne, og turisterne bruger penge, mange penge endda efter lokale forhold på at købe souvenirs, samt på tjenester, eksempelvis på guider og chauffører. Uden disse indtægter sander pengestrømmene til, og sulten står for døren i mange familier.

Vi blev mange steder spurgt, hvad det var med den sygdom. De kendte ingen, der havde været syge, og slet ingen der var døde, men kunne konstatere, at de nu var blevet fattige på grund af noget, de ikke vidste meget om. I Uganda var nationalparkerne åbne, men prisen var sat ned til det halve i forsøget på at tiltrække turister. Selv prisen på at se de meget berømte Bjerggorillaer er under pandemien røg ned på godt halvdelen af prisen inden, uden at det ligefrem har ført til et boom i antallet af besøgene. På den ene måde er det måske godt for dyrene at få en pause for ivrige turister med store kameraer, men når beboerne rundt om nationalparkerne ikke kan tjene penge på, at dyrene er der, så kan de fylde deres børns tomme maver ved at jage dyrene. Antallet af fundne fælder sat af

Unge kvinder samler brænde til deres bedstemødre

krybskytter er steget meget kraftigt, og der er derfor blevet ansat flere bevæbnede vagter i forsøget på at beskytte de værdifulde dyr.

I det østafrikanske ønsker man (i hvert fald mange af dem) sig brændende, at vores del af verden atter begiver sig væk fra de hjemlige himmelstrøg og at angsten for at rejse forsvinder, for verden er stadigvæk derude, og de har ingen hjælpepakker til at komme igennem de næste år.